

Zdeněk Hrouzek

Advokátní kancelář
ul. Pražákova 1008/69
budova AZ TOWER
639 00 Brno

Telefon: + 420 511 189 510
Tel./Fax: + 420 511 189 511
E-mail: advokat.zh@usa.net
www.advokat-hrouzek.cz
ČAK č. 4504, IČ 662 40 778
ID datové schránky: gqeex4i

JUDr. Zdeněk Hrouzek, advokát
Mgr. Olga Danková, advokátní koncipientka

V Brně dne 12. ledna 2016

Okresní soud Brno – venkov
Polní 994/39
608 04 Brno

ID datové schránky: w7wabin
E-mail:
podatelna@osoud.brno.justice.cz

sp. zn.: 8 C 394/2015

Žalobkyně: **Obec Prštice, IČ: 00282405**, Hlavní 1, 664 47 Prštice,

zastoupena Mgr. Radovanem Vrbkou, advokátem, AK Vrbka, Štetina, Gregor,
Mikolajczyková – sdružení advokátů, se sídlem Brno, Rašínova 2, PSČ: 602 00.

Žalovaná: **Obec Silůvky, IČ: 00488305**, Prachatičky 39, 664 46 Silůvky,

zastoupena JUDr. Zdeňkem Hrouzkem, advokátem, AK Brno, . Pražákova 1008/69
budova AZ TOWER, 639 00 Brno

o určení neplatnosti smlouvy
o určení vlastnictví

Vyjádření žalované

I.

Dne 08.12.2015 podala žalobkyně žalobu, kterou se domáhá určení :

- 1) Neplatnosti Smlouvy o dokončení výstavby a provozování společné čistírny odpadních vod (ČOV) a hlavního přivaděče z obce Prštice do ČOV v k.ú. obce Silůvky ze dne 14.04.1994,
a
- 2) Určení vlastnictví k budově bez č.p. č.e. postavené na p.č. 1054, zapsáno v katastru nemovitostí vedeném Katastrálním úřadem pro Jihomoravský kraj, Katastrální pracoviště Brno — venkov, pro obec Silůvky a katastrální území Silůvky na listu vlastnictví č. LV 844.

Naléhavý právní zájem na věci odůvodňuje skutečností, že bez uvedeného rozhodnutí - určení, nedosáhne na změnu v evidenci nemovitých věcí ve veřejném rejstříku - katastru nemovitostí.

Pokud se pak týká vylíčení skutkových okolností, uvádí, že dle jejího názoru není podílovým spoluvlastníkem ČOV Silůvky, a to z důvodu, že Smlouva o dokončení výstavby a provozování společné čistírny odpadních vod (ČOV) a hlavního přivaděče z obce Prštice do ČOV v k.ú. obce Silůvky ze dne 14.04.1994 (dále jen „Smlouva z roku 1994“) nebyla projednána a schválena zastupitelstvem obce Prštice. Z tohoto důvodu by měla být tato Smlouva údajně absolutně neplatným právním úkonem nabytí vlastnictví žalobkyně, když v době, kdy byla uzavřena žalobkyní zpochybňovaná smlouva a kdy nastaly uváděné okolnosti, žalobkyně tvrdí, že nebyl dán souhlas zastupitelstva a jedná se dle jejího názoru o absolutně neplatný právní úkon ve smyslu ust. § 39 a násl. zák.č.40/1964 Sb. obč. zák. a žalobkyně tak není vlastníkem id. 1/2 ČOV Silůvky.

II.

S podanou žalobou žalovaná nesouhlasí.

Za prvé: Pokud vezmeme samotný návrh na určení vlastnictví, vedený u Okresního soudu Brno- venkov pod sp.zn. 8 C 394/2015, a ačkoliv je žalobní návrh nazvaný jako o určení vlastnictví, ve skutečnosti dle návrhu petitu rozsudku se žalobkyně domáhá pouze vyslovení n e p l a t n o s t i Smlouvy o dokončení výstavby a provozování společné čistírny odpadních vod a hlavního přivaděče z obce Prštice do ČOV v k.ú. Silůvky ze dne 14.04.1994, nikoliv tedy určení vlastnictví k ČOV, vybudované na pozemku p.č. 1054, v podílovém spoluvlastnictví účastníků, každá z id. 1/2., bez č.p. nebo č.e, vše zapsáno v katastru nemovitostí vedeném Katastrálním úřadem pro Jihomoravský kraj, Katastrální pracoviště Brno — venkov, pro obec Silůvky a katastrální území Silůvky na listu vlastnictví č. LV 844. **Tedy se jedná o určení neplatnosti Smlouvy o dokončení výstavby a provozování společné čistírny odpadních vod a hlavního přivaděče z obce Prštice do ČOV v k.ú. Silůvky ze dne 14.04.1994, nikoliv určení vlastnictví.**

Za druhé: Jak je zřejmé z výpisu z LV KN č. 844, vlastnictví žalobkyně získala ke dni 30. 3. 1999, kdy došlo k sepisu prohlášení žalobkyně a žalované“ zachycené v osvědčení o prohlášení ze dne 30.03.1999 učiněné ve formě notářského zápisu č. NZ 100/99, N 106/99, sepsaného dne 30. 3. 1999, JUDr. Marií Bartákovou, notářkou v Brně, v sídle notářky v Brně, Masarykova 31 a nikoliv tedy jak se mylně domnívá žalobkyně v této věci, že její vlastnictví vzniklo na základě Smlouvy o dokončení výstavby a provozování společné čistírny odpadních vod a hlavního přivaděče z obce Prštice do ČOV v k.ú. Silůvky ze dne 14.04.1994.

Žalovaná musí uvést, že dle jejího názoru vlastnictví spoluvlastnického podílu ve výši ideální 1/2 budovy, bez č.p. nebo č.e., zapsané pro katastrální území Silůvky na listu vlastnictví č. LV 844, postavené na pozemcích - pozemku p.č. 1054, druhem zastavěná plocha a nádvoří, o celkové výměře 86m2, žalobkyně nezískala na základě samotné Smlouvy o dokončení výstavby a provozování společné čistírny odpadních vod (ČOV) a hlavního přivaděče z obce Prštice do ČOV v k.ú. obce Silůvky ze dne 14.04.1994, ale pouze a jen na **základě „Prohlášení žalobkyně a žalované“** zachycené v osvědčení o prohlášení ze dne 30.03.1999 učiněné ve formě notářského zápisu č. NZ 100/99, N 106/99, sepsaného dne 30. 3. 1999, JUDr. Marií Bartákovou, notářkou v Brně, v sídle notářky v Brně, Masarykova 31, když dle jeho obsahu se

jedná o veřejnou listinu ve smyslu ust. § 567 a násl. zák.č.89/2012 Sb. obč. zák. jejíž pravost může být zpochybněna pouze ve smyslu ust. § 568 a násl. zák.č.89/2012 Sb. obč. zák.dle kterého je-li nějaká skutečnost potvrzena ve veřejné listině, zakládá to vůči každému plný důkaz o původu listiny od orgánu nebo osoby, které ji zřídily, o době pořízení listiny, jakož i o skutečnosti, o níž původce veřejné listiny potvrdil, že se za jeho přítomnosti udála nebo byla provedena, dokud není prokázán opak. Zachycuje-li veřejná listina projev vůle osoby při právním jednání a je-li jednajícím podepsána, zakládá to vůči každému plný důkaz o takovém projevu vůle. To platí i v případě, že byl podpis jednajícího nahrazen způsobem, který stanoví zákon.

Kat.území: 747815 Silůvky		List vlastnictví: 844	
V kat. území jsou pozemky vedeny v jedné číselné řadě			
A Vlastník, jiný oprávněný	Identifikátor	Podíl	
<i>Vlastnické právo</i>			
Obec Prštice, Hlavní 1, 66446 Prštice	00282405	1/2	
Obec Silůvky, Prachatičky 39, 66446 Silůvky	00488305	1/2	
<i>B Nemovitosti</i>			
<i>Stavby</i>			
<i>Typ stavby</i>			
<i>Část obce, č. budovy</i>	<i>Způsob využití</i>	<i>Na parcele</i>	<i>Způsob ochrany</i>
bez čp/če	tach.vyb	1054, LV 10001	
o Kolaudační rozhodnutí 7344/1997 Okresního úřadu Brno-venkov ze dne 11.11.1997, právní moc dne 27.12.1997. Notářský zápis č.j.NZ 100/99 ze dne 30.3.1999. -čistírna odpadních vod-			
	POLVZ:111/1999	Z-10500111/1999-732	
Pro: Obec Prštice, Hlavní 1, 66446 Prštice		RČ/IČO: 00282405	
Obec Silůvky, Prachatičky 39, 66446 Silůvky		00488305	

Důkaz: výpisem z LV 844 pro k.ú. Silůvky a prohlášením žalobkyně a žalované“ ze dne 30.03.1999 učiněné ve formě notářského zápisu č. NZ 100/99, N 106/99, sepsaného dne 30. 3. 1999, JUDr. Marii Bartákovou

Za třetí: mezi žalobkyní a žalovanou byly v minulosti již vedeny tyto spory:

- 25 Nc 1301/2010**, Okresní soud Brno - venkov, „o návrhu obce Prštice na vydání předběžného opatření, kterým by se zakázalo pokračovat ve stavbě „ČOV“, žalobce obec Prštice, žalovaná obec Silůvky, řízení zastaveno Krajským soudem v Brně, usnesením ze dne 24.9. 2010, č.j. 13 Co 351/2010-137, který vyhověl podanému odvolání obce Silůvky a nařízené předběžné opatření zrušil, věc je tak pravomocně skočená. **Obcí Prštice bylo podáno dovolání k NS ČR, o kterém bylo usnesením rozhodnuto dne 15.03.2011 pod č.j. 28 Cdo 556/2011 o dovolání žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 24. 9. 2010, č. j. 13 Co 351/2010-137, tak, že dovolání se zamítá. (!) V rámci tohoto řízení se pak jako předběžná otázka primárně posuzovala právě i Smlouva o dokončení výstavby a provozování společné čistírny odpadních vod a hlavního přivaděče z obce Prštice do ČOV v k.ú. Silůvky ze dne 14.04.1994.**
- 11 C 207/2010**, Okresní soud Brno - venkov, žalobce „**Na zdržení se neoprávněného zásahu do spoluvlastnického práva**“, obce Prštice, žalovaná obec Silůvky, žaloba vzata zpět ze strany obce Prštice, řízení zastaveno, věc pravomocně skončená.
- 25 C 112/2011**, Okresní soud Brno - venkov, „**O určení vlastnictví k pozemkům par.č. 1052 a par.č. 1054, pro k.ú. Silůvky, zapsané na LV 844 (pozemky pod „ČOV Silůvky“)**“, žalobce obec Silůvky, žalovaná obec Prštice, žalobě bylo zcela vyhověno, věc pravomocně skončená.
- 7 C 38/2012**, Okresní soud Brno - venkov, pro zaplacení **Kč 1.385.553,20**, s přísl., „O vydání bezdůvodného obohacení“, žalobce obec Silůvky, žalovaná obec Prštice, žalobě bylo zcela vyhověno, jak v části jistiny tak i příslušenství (úrok z prodlení z dlužné částky) potvrzeno odvolacím Krajským soudem v Brně pod č.j. 19 Co 139/2014 dne 29.04.2014. I

v rámci tohoto řízení se pak jako předběžná otázka primárně posuzovala právě i Smlouva o dokončení výstavby a provozování společné čistírny odpadních vod a hlavního přivaděče z obce Prštice do ČOV v k.ú. Silůvky ze dne 14.04.1994.

Za této situace je zřejmé, že platnost samotné Smlouvy o dokončení výstavby a provozování společné čistírny odpadních vod a hlavního přivaděče z obce Prštice do ČOV v k.ú. Silůvky ze dne 14.04.1994 byla již jako otázka předběžná, řešena ve shora uvedených soudních řízeních, a byla dokonce podrobena i testu platnosti Nejvyššího soudu ČR, v rámci žalobkyní podaným dovoláním. A ani Nejvyšší soud pak v řízení pod č.j. 28 Cdo 556/2011 nezjistil, že Smlouva je neplatná, ačkoliv i na tuto skutečnost bylo ze strany žalobkyně poukazováno.

Skutečnost, že Smlouva o dokončení výstavby a provozování společné čistírny odpadních vod a hlavního přivaděče z obce Prštice do ČOV v k.ú. Silůvky, uzavřená mezi žalobkyní a žalovanou, dne 14. 4.1994, je platná a účinná, potvrdil tedy již i Nejvyšší soud ČR, v usnesení č.j. 28 Cdo 556/2011, ze dne 15.03.2011, a to v rámci posouzení důvodnosti dovolání, podaného žalobkyní ve věci již pravomocně skončené, vedené u zdejšího soudu pod č.j. 25 Nc 1301/2010, a kterýmžto usnesením bylo dovolání žalobkyně zamítnuto.

Důkaz: usnesením NS ČR, č.j. 28 Cdo 556/2011, ze dne 15.03.2011

Za čtvrté: Žalobkyně se v tomto řízení domáhá určení neplatnosti smlouvy, když naléhavý právní zájem na věci odůvodňuje skutečností, že bez uvedeného rozhodnutí - určení, nedosáhne na změnu v evidenci nemovitých věcí ve veřejném rejstříku - katastru nemovitostí. Ale jak bylo uvedeno shora, ani přes podaný návrh žalobkyně na změnu v evidenci nemovitých věcí ve veřejném rejstříku nedosáhne, protože případné rozhodnutí soudu ohledně platnosti nebo neplatnosti Smlouvy o dokončení výstavby a provozování společné čistírny odpadních vod a hlavního přivaděče z obce Prštice do ČOV v k.ú. Silůvky ze dne 14.04.1994 nebude pro žalobkyni znamenat možnost dosáhnout změny vlastnického práva s ohledem na nabývací titul žalobkyně.

Pokud se pak týká tvrzeného naléhavého právního zájmu na určení, je třeba uvést, že předpokladem určovací žaloby je totiž existence naléhavého právního zájmu na určení, zda zde právní vztah nebo právo je či není (§ 80 o.s.ř.), přičemž tento naléhavý právní zájem je dán tam, kde by bez tohoto určení bylo ohroženo právo žalobce, nebo kde by se bez tohoto určení jeho právní postavení stalo nejistým. Určovací žaloba je preventivního charakteru a má místo jednak tam, kde její pomocí lze eliminovat stav ohrožení práva či nejistoty v právním vztahu a k odpovídající nápravě nelze dospět jinak, jednak v případech v nichž určovací žaloba účinněji než jiné právní prostředky vystihuje obsah a povahu příslušného právního vztahu a jejím prostřednictvím lze dosáhnout úpravy, tvořící určitý právní rámec, který je zárukou odvrácení budoucích sporů účastníků. Tyto funkce určovací žaloby korespondují právě s podmínkou naléhavého právního zájmu; nelze-li v konkrétním případě očekávat, že je určovací žaloba bude plnit, nebude ani naléhavý právní zájem na takovém určení (viz rozh. NS 3 Cdon 1338/96).

V daném případě zde existuje stav, kdy žalobkyně - a toto nepopírá, naopak sama tvrdí, že na základě Smlouvy byla vlastníkem od roku 1994 a nelze tak dospět k závěru, že by samotný výsledek tohoto sporu eliminoval stav ohrožení práva. Rovněž tak nelze dovodit, že by rozhodnutím byl vytvořen stav právní jistoty, eliminující budoucí spory účastníků, **neboť k faktickým sporům by teprve došlo narušením, žalovanou tvrzeného pokojného stavu, založeného smlouvou z r. 1994.**

Za páté: Žalobkyně tvrdí, že není podílovým spoluvlastníkem ČOV Silůvky a to z důvodu, že Smlouva o dokončení výstavby a provozování společné čistírny odpadních vod (ČOV) a hlavního přivaděče z obce Prštice do ČOV v k.ú. obce Silůvky ze dne 14.04.1994 (dále jen „smlouva z roku 1994“) nebyla projednána a schválena zastupitelstvem obce Prštice. Z tohoto důvodu by měla být údajně absolutně neplatným právním úkonem nabytí vlastnictví žalobkyně, když v době, kdy byla uzavřena žalobkyní zpochybňovaná smlouva a kdy nastaly uváděné okolnosti, se dotčené právní vztahy účastníků řídily zákonem č. 367/1990 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů (dále jen "zákon o obcích") a kdy dle ustanovení § 36a odst. 1 písm. a) zákona o obcích obecní zastupitelstvo rozhoduje o nabytí a převodu nemovitých věcí. Do výlučné kompetence obecního zastupitelstva podle § 36a odst. 1 písm. a) zákona o obcích (v rámci samostatné působnosti obce při hospodaření s obecním majetkem; § 14 odst. 1 písm. b) zákona o obcích) patří rozhodování o konkrétním majetkoprávním úkonu nabytí a převodu nemovitých věcí (včetně rozhodnutí o jeho změně či zániku). Rozhodnutí obecního zastupitelstva je tedy třeba v daných souvislostech považovat

za zákonem stanovenou podmínku právního úkonu (condicio legis). Právní úkon starosty vyžadující schválení zastupitelstvem obce provedený bez takového předchozího schválení, je od počátku neplatný podle § 39 obč. zák. Protože převod nemovitých věcí je právním úkonem v majetkoprávní věci, který spadá do pravomoci obecního zastupitelstva [§ 36a odst. 1 písm. a) zákona o obcích], není starosta obce (města) oprávněn jménem obce (města) takový právní úkon učinit, dokud zákonem požadované rozhodnutí tohoto orgánu chybí. A vzhledem ke skutečnosti, že žalobkyně tvrdí, že nebyl dán souhlas zastupitelstva, jedná se dle žalobkyně o absolutně neplatný právní úkon ve smyslu ust. § 39 a násl. zák.č.40/1964 Sb. obč. zák. a žalobkyně tak není vlastníkem id. 1/2 ČOV Silůvky.

S tímto žalovaná nesouhlasí. Pomine – li žalovaná zřejmou účelovost tvrzení žalobkyně, přemýšleje nad uvažováním statutárního zástupce žalobkyně ohledně „zbavení se majetku obce“ bez ohledu na stanovisko občanů obce, musí žalovaná konstatovat, že u žalobkyně absentuje naléhavý právní zájem.

Při uvážení relevantní právní úpravy dle zákona o obcích je třeba i zdůraznit, že oprávnění rozhodovat o právních úkonech obce je sice ze zákona beze zbytku rozděleno mezi obecní radu a obecní zastupitelstvo kdy žádný z těchto orgánů však nemůže vystupovat jménem obce navenek, to přísluší výlučně starostovi. Ten však nemůže sám vytvářet vůli obce, může ji pouze navenek sdělovat a projevovat. Projednávaný případ se týká právního jednání (dříve právních úkonů) obce v soukromoprávní sféře; klíčovou je otázka projevu vůle obce a rozsahu oprávnění starosty obce při něm. Obec jako veřejnoprávní korporace má svůj fundament v právu veřejném. Veřejné právo stanovuje vnitřní strukturu této korporace, působnost jejích orgánů a v neposlední řadě i tvorbu právně relevantní vůle této korporace. Tvorbu a projevy vůle obce tak nelze mechanicky posuzovat stejně, jako by šlo například o obchodní korporaci (dříve obchodní společnost). Naopak je při aplikaci relevantního podústavního práva regulujícího konkrétní právní jednání (právní úkony) vždy třeba přihlížet k principům samosprávného řízení obce, jehož významnou část tvoří nakládání s majetkem obce, neboť v opačném případě by se předmětné podústavní právo mohlo stát nástrojem ignorace smyslu a účelu ústavního principu samosprávy obce [nálezn. sp. zn. IV. ÚS 576/2000 ze dne 12. 4. 2001 (N 61/22 SbNU 49), nálezn. sp. zn. III. ÚS 721/2000 ze dne 10. 7. 2001 (N 103/23 SbNU 39)]. Nelze tedy připustit formalistický výklad práva zaměřený pouze na skutečnost, zda existuje nebo neexistuje zápis z jednání zastupitelstva žalobkyně nebo žalované, který by tak měl vést závěru ohledně absolutní neplatnosti.

Vnitřní struktura obce i pravomoc a působnost jejích orgánů jsou blíže upraveny zákonem č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů. Nejvyšším samosprávným orgánem a zastupitelským sborem je zastupitelstvo, od něhož je odvozováno postavení dalších orgánů obce (Kopecký, M., Průcha, P., Havlan P., Janeček, J. Zákon o obcích. Komentář. Praha: Wolters Kluwer, 2015, s. 141). Podle § 85 písm. a) zákona o obcích je zastupitelstvu mimo jiné vyhrazeno rozhodování o nabytí a převodu nemovitých věcí. Rada obce je výkonným orgánem v oblasti samostatné působnosti (§ 99 odst. 1 zákona o obcích) a mimo svých vyhrazených pravomocí též podle § 102 odst. 3 zákona o obcích zabezpečuje rozhodování ostatních záležitostí patřících do samostatné působnosti obce, pokud je nemá vyhrazeny zastupitelstvo. Tyto tzv. nevyhrazené pravomoci tak rada může delegovat na další orgány, včetně starosty [Vedral, J. Váňa, L., Břeň, J., Pšenička, S. Zákon o obcích (obecní zřízení). Komentář. Praha: C. H. Beck, 2008, s. 534]. Starosta obce v souladu s § 103 odst. 1 zákona o obcích zastupuje obec navenek, přičemž však jak vyplývá z § 41 odst. 2 zákona o obcích ve znění účinném k datu uzavření smlouvy, právní úkony (dnes právní jednání), které vyžadují schválení zastupitelstva či rady obce, může starosta provést jen po jejich předchozím schválení, jinak jsou od počátku (absolutně) neplatné.

Rozsahu pravomoci starosty obce při tvorbě a projevu vůle obce se Ústavní soud blíže věnoval též v nálezu sp. zn. II. ÚS 87/04 ze dne 6. 4. 2005 (N 75/37 SbNU 63), v němž zdůraznil, že závěr o neplatnosti právního úkonu pro rozpor se zákonem se musí opírat o rozumný výklad dotčeného ustanovení; především je vždy nutné se ptát po účelu zákonného příkazu či zákazu. Tím zde je ochrana majetku obce před neodpovědným jednáním jednotlivce. To bylo ostatně vyjádřeno i ve shora citovaném nálezu sp. zn. IV. ÚS 576/2000, podle něhož „[starosta obce tedy nemohl platně učinit úkon závažným způsobem ohrožující majetek obce bez platného rozhodnutí obecního zastupitelstva, případně rady obce“ (to podle Ústavního soudu tehdy i bez výslovné zákonné úpravy vyplývalo z čl. 101 Ústavy). V témže nálezu pak Ústavní soud vyslovil, že jak podle stávající právní úpravy zákona č. 128/2000 Sb., tak podle dřívější úpravy zákona č. 367/1990 Sb. starosta nemůže sám vytvářet vůli obce, může ji pouze navenek sdělovat a projevovat. V nálezu sp. zn. II. ÚS 87/04, citovaném výše, pak Ústavní soud doplnil, že ačkoli starosta nemůže sám vytvářet vůli obce, „tam, kde již vůle obce v zásadních bodech vytvořena byla, mu nelze upřít právo, aby v intencích takto projevené vůle jednal.“ Jiný výklad by byl považován za přehnaně formalistický, pokud by navíc z hlediska shora uvedeného účelu schvalování právního úkonu obce zastupitelstvem, a to i s ohledem na požadavek ochrany

soukromoprávních vztahů a smluvní volnosti stran, postrádal smysluplné nebo rozumné odůvodnění (srov. usnesení sp. zn. I. ÚS 2384/11 ze dne 15. 5. 2012).

Popsanou perspektivou je třeba případně nahlížet i na nyní posuzovaný případ žalobkyně a žalované. Není pochyb o tom, že zastupitelstvo obce žalobkyně rozhodlo o vybudování ČOV. Pokud by tomu bylo jinak, od roku 1994 pravidelně střídající se zastupitelstva v rámci voleb u žalobkyně by se zřejmě musely ptát, kam jsou investovány peněžní prostředky z rozpočtu žalobkyně.

Tak byla v zásadních bodech vytvořena vůle obce (žalobkyně). Je přitom stěží představitelné, že by zastupitelstvo obce nevědělo o úmyslu obce vybudovat ČOV v rozsahu 20 Mil Kč investice žalobkyně. Z uvedeného pak vyplývá, že nelze souhlasit s názorem žalobkyně, že pokud nebude předložen zápis z jednání zastupitelstva ohledně odsouhlasení Smlouvy o dokončení výstavby a provozování společné čistírny odpadních vod (ČOV) a hlavního přivaděče z obce Prštice do ČOV v k.ú. obce Silůvky ze dne 14.04.1994, jedná se o absolutně neplatnou Smlouvu.

Uvedenému závěru se přitom nepřičí ani dosavadní judikatura civilních soudů, zejména Nejvyššího soudu. Ten se otázkám tvorby a projevu vůle obce věnoval například ve svém nedávném rozsudku sp. zn. 30 Cdo 3328/2014 ze dne 28. 1. 2015, v němž nakonec uzavřel: „Poněvadž starosta obce nemůže (ohledně základních náležitostí, případně i dalších náležitostí právního úkonu, pokud takovou vůli projevilo zastupitelstvo obce) nijak ‚dotvářet‘ či ‚pozměňovat‘ projevenou (a dosud navenek v rámci právního úkonu obce formálně právně nevyjádřenou) vůli zastupitelstva obce, která (jako jediná) je relevantní pro vznik, změnu či zánik příslušného právního vztahu, pak právní úkon, který starosta obce učinil, aniž by tím vyjádřil vůli zastupitelstva své obce, je ve smyslu § 41 odst. 2 zákona o obcích od samého počátku absolutně neplatný. Jinými slovy řečeno, k takové absolutní neplatnosti právního úkonu dojde nejen tehdy, pokud starosta obce uzavřel s druhou smluvní stranou (s přihlédnutím k posuzované otázce prodeje obecního nemovitého majetku) za obec příslušnou převodní smlouvou, ačkoliv takový právní úkon zastupitelstvo obce předem neschválilo, ale i v případě, pokud o některé z podstatných náležitostí právního úkonu zastupitelstvo obce vůbec nerozhodlo, když vůli obce (o podstatných náležitostech právního úkonu) nelze dovozovat např. z chování zastupitelů při hlasování, či z obsahu diskuze předcházející vlastnímu usnesení zastupitelstva.“ Obdobně též kupříkladu rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 30 Cdo 2064/2008 ze dne 24. 6. 2009 či rozsudek sp. zn. 30 Cdo 4255/2009 ze dne 31. 5. 2011.

Konečně závěrem musíme i uvést zásadu „pacta sunt servanda“ (smlouvy se mají dodržovat), respektive zásadu autonomie vůle v soukromoprávních vztazích, do nichž patří i vztah mezi žalovanou a žalobkyní, kdy tato zásada se řadí mezi základní přirozenoprávní normy a je též součástí ústavního principu právní jistoty a ochrany důvěry účastníků právních vztahů v právo, jež náleží mezi základní znaky právního státu [nález sp. zn. II. ÚS 3292/09 ze dne 8. 7. 2010 (N 140/58 SbNU 163), bod 37; nález sp. zn. I. ÚS 2736/07 ze dne 14. 4. 2010 (N 83/57 SbNU 115)]. I s ohledem na ni, při vědomí účelu zákonného ustanovení o neplatnosti právního jednání učiněného starostou bez schválení odpovídajícím kolektivním orgánem obce, jímž je ochrana majetku obce před neodpovědným jednáním jednotlivce, se závěr o neplatnosti Smlouvy o dokončení výstavby a provozování společné čistírny odpadních vod (ČOV) a hlavního přivaděče z obce Prštice do ČOV v k.ú. obce Silůvky ze dne 14.04.1994, jeví jako lichý.

Za šesté: Žalobkyně se v tomto řízení ani nemůže dovolávat neplatnosti právních jednání, které sama způsobila ve smyslu ust. § 579 odst.1 zák.č. 89/2012 Sb. obč. zák. (NOZ), dle kterého Způsobil-li někdo neplatnost právního jednání, nemá právo namítnout neplatnost nebo uplatnit z neplatného právního jednání pro sebe výhodu. Stejně tak dle ust. § 579 odst. (1) NOZ, způsobil-li někdo neplatnost právního jednání, nemá právo namítnout neplatnost nebo uplatnit z neplatného právního jednání pro sebe výhodu. Stejně tak dle ust. § 5 NOZ proti vůli dotčené strany nelze zpochybnit povahu nebo platnost právního jednání jen proto, že jednal ten, kdo nemá ke své činnosti potřebné oprávnění, nebo komu je činnost zakázána.

Za sedmé: Soukromé právo spočívá zejména na zásadách, že vlastnické právo je chráněno zákonem a jen zákon může stanovit, jak vlastnické právo vzniká a zaniká, Proto je dle názoru žalované lichá úvaha žalobkyně zpochybněného vlastnictví. Jestliže je žalobkyně zapsána jako podílový vlastník předmětné nemovitosti, s odkazem na důvěru v zápis ve veřejném rejstříku ve smyslu ust. § 980 odst. 2 zák.č. 89/2012Sb. obč.zák. bylo toto její vlastnické právo zapsáno v souladu se skutečným právním stavem. Pokud měla žalobkyně pochybnosti o svém vlastnictví, musí se žalovaná ptát, proč tyto své výhrady žalobkyně již dávno neuplatnila u soudu prostřednictvím žaloby na určení vlastnictví id. 1/2 k předmětným nemovitostem ?

Za osmé: Žalovaná pak v neposlední řadě i tvrdí, ku prospěchu všech občanů žalobkyně, že žalobkyně ve smyslu ust. § 987 a 1091 NOZ vydržela vlastnictví k id.1/2 ČOV, kdy počátek běhu **desetileté vydržecí doby** klade žalobkyně právě ke dni 30. 3. 1999, kdy došlo k sepisu prohlášení žalobkyně a žalované“ zachycené v osvědčení o prohlášení ze dne 30.03.1999 učiněné ve formě notářského zápisu č. NZ 100/99, N 106/99, sepsaného dne **30. 3. 1999**, JUDr. Marií Bartákovou, notářkou v Brně, v sídle notářky v Brně, Masarykova 31 a konec vydržecí doby, tak dle jejího názoru, nastal ke dni **30.03.2009**.

Ze všeho shora uvedeného tedy zřejmé, že návrh na určení neplatnosti Smlouvy o dokončení výstavby a provozování společné čistírny odpadních vod (ČOV) a hlavního přivaděče z obce Prštice do ČOV v k.ú. obce Silůvky ze dne 14.04.1994, a návrh aby bylo určeno vlastnictví k budově bez č.p. č.e. postavené na p.č. 1054, zapsáno v katastru nemovitostí vedeném Katastrálním úřadem pro Jihomoravský kraj, Katastrální pracoviště Brno — venkov, pro obec Silůvky a katastrální území Silůvky na listu vlastnictví č. LV 844 je nedůvodný.

III.

Ze všech těchto důvodů navrhuje žalovaná, aby žaloba žalobkyně byla zamítnuta a žalované přiznáno právo na náhradu nákladů řízení.

JUDr. Zdeněk Hrouzek,
advokát
v plné moci za

Obec Silůvky

elektronicky podepsáno
kvalifikovaným certifikátem